

Liv i. Og det forargede ham, at endogsaa kristelige Blade skulde have omtalt Afhandlingen med en vis Respekt.

Maatte nu endda al denne Avissnak ikke stige den kære Povl altfor meget til Hovedet! Det var jo desværre ikke alene ved sit Ydre, at han tidt paa foruroligende Maade mindede om Farbroderen Tyge. Hans Selvfølelse var aabenbart nu ligesom hans Selvraadighed betænkeligt paa Vej op mod den Grænse, hvor Afsindet lur.

XII

Der var begyndt at komme Fart i Valgagationen omkring i Kresen. Mens den ulykkelige Jægermester sad gemt i en Hospitalscelle som videnskabeligt Objekt for en Professor, og efter at hans Bo var erklæret fallit og de indledende Skridt til en Skilsmisse foretaget, blev han nu ogsaa plukket for sit dyrebare Folketingsmandat.

Overalt i Landet blev dette Udfyldningsvalg imødeset med en vis Spænding. Man vilde i Udfaldet se et Varsel for den forestaaende store Kamp mellem Enslev og Kirkefolket.

Paa flere af Valgmøderne søgte Pastor Gaardbos Modstandere at bringe ham i Forlegenhed ved at benytte sig af Befolkningens Uvilje mod hans Broder, der i de samme Dage paany havde vakt almindelig Forargelse ved paa en Forespørgsel om hans politiske Standpunkt at erklære, at han med Glæde solgte sin Stemmeret for en Sukkerkringle til hvert af hans Børn. Der var i Forvejen rundt om i Egnen begyndt at cirkulere en Adresse til Medicinalmyndighederne med Anmodning om at lade Distriktslægens Embedsstyre og hele Lægevirksomhed undersøge og bedømme, og der blev nu ved Møderne ironiseret over Præstens Samvittighed, der ikke tillod ham at staa i Parti med politiske Meningsfæller, naar de ikke præcis delte ogsaa hans religiøse Anskuelser, mens der mellem hans Nærmeste var Folk, der gjorde Grin med al baade religiøs og politisk Overbevisning og ikke engang lod deres Børn døbe.

Skønt Pastor Gaardbo længe havde indset, at han før eller